

uzavřené a podle jejich údajů mlčky do 31. ledna 1920 obnovené. Okresní soud vyhověv tomuto návrhu, dal prostě beze všeho dalšího vyřízení doručiti stejnopis podání Františku P-ovi. Doručení to jest tedy úkonem ryze formálním. Spolupůsobení soudu při takovémto doručování ovšem v zákoně nikde není stanoveno, ale rovněž není ustanovení zákonného, které by zapovídalo nebo vylučovalo podobné doručení. Okresní soud mohl je odepřít, nařídil-li je však, nelze tvrditi, že postup jeho přičí se zákonu a tudíž jest zmatečný. To nelze dovozovati ani z § 1 cís. patentu ze dne 9. srpna 1854 čís. 208 ř. z., dle něhož v nesporných záležitostech právních soud — z moci úřední nebo k žádosti stran — jednati má jen potud, pokud zákony to nařizují, poněvadž ustanovení dotčeného § 1 má na mysli jednání soudu v technickém slova smyslu. Hmotného významu pouhé doručení ovšem nemá. V tom směru věc nemá se jinak, než kdyby stěžovatelky byly jiným způsobem projevily svůj úmysl a svou vůli vůči Františku P-ovi. Že bylo podání mylně zapsáno do rejstříku výpovědí, jest bez významu, když soud neučinil opatření věcného. Nesouhlasí-li František P. s projevem vůle stěžovatelek, jest mu zůstaveno, by přivedl k platnosti případné své námitky způsobem zákonným. Z toho jest patrné, že soud rekursní neměl příčiny, zrušiti z moci úřední usnesení okresního soudu jako zmatečné a prohlásiti doručení přípravného spisu Františku P-ovi za bezúčinné.

Čís. 280. ✓

Hodinové jízdné, nejsou součástíkou služebního příjmu železničního zřízence, nepodléhá exekuci ani pro zákonný nárok na výživné.

(Rozh. ze dne 7. října 1919, R I 388/19.)

K vydobytí nároku manželských dětí na výživné povolila p r v á s t o l i c e proti otci, průvodčímu čsl. státních drah, mimo jiné exekuci zabavením a přikázáním k vybrání hodinového jízdného. K rekursu ředitelství státních drah zamítl rekursní soud v uvedeném směru návrh na povolení exekuce, poněvadž hodinové (jízdné) nelze pokládati za příjem služební, nýbrž za peníz určený ku krytí výloh při cestách služebních, které exekutu u vykonávání služby jest podniknouti, pročez částky tyto nelze ani ve prospěch zákonných nároků alimentárních v exekuci bráti, ježto nečiní část příjmů služebních.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu vymáhajících věřitelů, poněvadž dle prohlášení ředitelství státních drah jest hodinové dietou za skutečně konané služební cesty a nikoli trvalým příjmem. Z povahy jeho plyne po zákonu vyloučení jeho z exekuce a je lhostejno, že jízdné stanoveno paušálním obnosem měsíčním.

Čís. 281.

Podal-li manžel, když nezvěstný manžel byl již prohlášen za mrtva, dodatečně návrh, by vysloveno bylo, že manželství považovati jest za